

Bilag 1.2 – Renter, arbejdsgiverbetalte efter ferielovens § 31, stk. 3 (REARBFE)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Dette bilag vedrører manglende betaling af renter i medfør af § 31, stk. 3 i lovbekendtgørelse nr. 152 af 20. februar 2024 om ferie (herefter "Ferieloven").

De nævnte fordringer er omfattet af fordringstypen REARBFE og benævnes i det følgende "renter" eller "arbejdsgiverbetalte renter".

I henhold til ferielovens § 31, stk. 2, skal feriegodtgørelse, der er indberettet, indbetales til FerieKonto af arbejdsgiver. Renter omfattet af REARBFE opstår som følge af en arbejdsgivers forsinkede indbetaling af feriegodtgørelse til FerieKonto. Ved forsinket indbetaling af feriegodtgørelse til FerieKonto skal arbejdsgiveren betale renter heraf på 1,5 pct. pr. påbegyndt måned regnet fra forfaldsdatoen og indtil betalingen sker.

Renter omfattet af denne fordringstype overdrages til inddrivelse som selvstændige hovedfordringer i medfør af § 3 b i lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter "Gældsinddrivelsesloven"), idet Fordringshaver ikke har hjemmel til at overdrage hovedfordringen til inddrivelse. Som følge heraf overdrages renterne som selvstændige hovedkrav, og behandles med hensyn til forældelse som et hovedkrav. Reglerne om accessorisk forældelse finder tilsvarende ikke anvendelse på renter omfattet af denne fordringstype, jf. nærmere herom under afsnit 3.4.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen indeholder fordringer på renter der påløber ved forsinket indbetaling af feriegodtgørelse til Feriekonto af arbejdsgiver, jf. ferielovens § 31, stk. 3.

Arbejdsgiverbetalte renter pålagt inden den 1. oktober 2024, kan ikke overdrages til inddrivelse på denne fordringstype.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Ferieloven og bekendtgørelse nr. 1054 af 23. september 2024 om ferie (herefter "Feriebekendtgørelsen") udgør tilsammen det retlige grundlag for fordringer af typen REARBFE.

2.1 Ferieloven

Af ferielovens § 31 fremgår:

" Arbejdsgiveren skal indberette oplysninger til indkomstregisteret om feriegodtgørelse til personer omfattet af § 7, stk. 2, og § 16, stk. 2-4, og oplysninger om sygeferiegodtgørelse efter § 5, stk. 3, jf. dog § 26, stk. 2. For lønmodtagere, der får beregnet feriegodtgørelse efter § 16, stk. 4, skal arbejdsgiveren dog ikke indberette oplysninger om feriegodtgørelse, der er udbetalt ved fratreden efter § 26, stk. 3-6.

Stk. 2. Feriegodtgørelse, der er indberettet efter stk. 1, indbetales til FerieKonto, jf. dog § 3, stk. 4.

Stk. 3. Ved forsinket indbetaling af feriegodtgørelse til FerieKonto skal arbejdsgiveren betale renter heraf på 1,5 pct. pr. påbegyndt måned regnet fra forfaldsdatoen. FerieKonto kan i særlige tilfælde fravige kravet om betaling af renter efter 1. pkt. Forældelseslovens § 23, stk. 2, gælder ikke FerieKontos krav på renter efter 1. pkt.

Stk. 4. (...)

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og indbetaling af feriegodtgørelse, herunder om frister herfor. Beskæftigelsesministeren kan desuden efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler om overdragelse af FerieKontos rentekrav efter stk. 3, 1. pkt., til restanceinddrivelsesmyndigheden, herunder regler, som sikrer, at restanceinddrivelsesmyndigheden får de nødvendige oplysninger for at kunne inddrive rentekravene. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om meddelelsen til den, der skal udbetale feriebetalingen, om overførsel af ferie, jf. §§ 21 og 22."

Af ferielovens § 35, stk. 7, fremgår:

”Udgifterne til administrationen af Feriepengeinfo dækkes af uhævet feriegodtgørelse hos FerieKonto efter § 34, stk. 1. I det omfang uhævet feriegodtgørelse ikke dækker udgifterne til administrationen af Feriepengeinfo, skal udgifterne dækkes af renterne af de beløb, der er indbetalt til FerieKonto, jf. § 31, stk. 2, og af renterne af for sent indbetalt feriegodtgørelse, jf. § 31, stk. 3. Det resterende renteaflast tilfalder Arbejdsmarkedets Feriefond. I det omfang udgifter til administrationen af Feriepengeinfo ikke kan dækkes efter 1. og 2. pkt., dækkes disse efter stk. 1.”

2.2 Feriebekendtgørelsen

Af feriebekendtgørelsens § 24 fremgår:

”FerieKonto kan før overdragelse til Gældsstyrelsen lægge flere krav på renter efter lovens § 31, stk. 3, mod samme arbejdsgiver sammen og kræve betaling som et samlet rentekrav. Stiftelsestidspunktet for et samlet rentekrav fastsættes som datoen for tilskrivning af det først tilskrevne rentekrav, der indgår i det samlede rentekrav. Forældelsestidspunktet for et samlet rentekrav beregnes på baggrund af forældelseslovens almindelige regler.”

Af feriebekendtgørelsens § 26 fremgår:

”Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. oktober 2024.”

2.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældinndrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er Restanceinndrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinndrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 576 af 29. maj 2018 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinndrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, regnes forældelsesdatoen imidlertid først fra udløbet af denne betalingsfrist. Det er en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Det fremgår af feriebekendtgørelsens § 24, at:

”FerieKonto kan før overdragelse til Gældsstyrelsen lægge flere krav på renter efter lovens § 31, stk. 3, mod samme arbejdsgiver sammen og kræve betaling som et samlet rentekrav. Stiftelsestidspunktet for et samlet rentekrav fastsættes som datoen for tilskrivning af det først tilskrevne rentekrav, der indgår i det samlede rentekrav. Forældelsestidspunktet for et samlet rentekrav beregnes på baggrund af forældelseslovens almindelige regler.”

Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer på arbejdsgiverbetalte renter. Uden anden angivelse anses forfaldsdagen for en fordring generelt at være den dag, hvor fordringshaver tidligst kan kræve betaling for den pågældende fordring, hvilket anses som straks, dvs. ved fordringens stiftelse.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer på arbejdsgiverbetalte renter er således som udgangspunkt forfaldsdatoen. Beregningen af forældelsesdatoen er beskrevet i afsnit 3.3.

3.1.1 Suspension

I medfør af forældelseslovens § 3, stk. 2, kan forældelsesfristens begyndelsestidspunkt være suspenderet, således at forældelsesfristen først løber fra det tidspunkt, hvor fordringshaver fik eller burde have fået kendskab til fordringen og skyldneren. Forældelseslovens § 3, stk. 2, har følgende ordlyd:

”Var fordringshaveren ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes forældelsesfristen i stk. 1 først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil.”

Ukendskabet skal omfatte fordringens eksistens. Det forhold, at fordringens størrelse ikke kan gøres op, kan ikke medføre suspension.

Det tidspunkt, hvor fordringshaver fik eller burde have fået kendskab til fordringen eller skyldneren betegnes normalt som suspensionsdatoen. I de tilfælde, hvor fordringshaver ikke har haft kendskab til fordringen eller skyldneren, skal forældelsen således regnes fra "suspensionsdatoen", dvs. det tidspunkt, hvor fordringshaver blev - eller burde blive - bekendt hermed.

Forældelse indtræder dog senest 10 år efter begyndelsestidspunktet fra fordringens oprindelige forfaldsdag, jf. forældelseslovens § 3, stk. 3, nr. 4.

Det er fordringshavers ansvar at beregne forældelsesdatoen i overensstemmelse med forældelseslovens § 3, stk. 2, i de tilfælde, hvor den registrerede forfaldsdato ikke anvendes til at beregne forældelsesfristens begyndelsestidspunkt.

Fordringshaver har oplyst, at der ikke umiddelbart opstår situationer hvor suspension af forældelsesfristen finder anvendelse.

3.1.2 Dom eller forlig

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

Hvis en sag om fordringens eksistens eller størrelse eller en sag, som er afgørende herfor, inden forældelsesfristens udløb er indbragt for et ankenævn, indtræder forældelse tidligst 1 år efter, at nævnet har givet meddelelse om sin afgørelse, jf. forældelseslovens § 21, stk. 2, 1. og 2. pkt., smh. stk. 3.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbevægelse for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis eksempelvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløb.

3.4 Accessorisk forældelse

Forældelseslovens § 23 har følgende ordlyd:

”Ved forældelse mister fordringshaveren sin ret til at kræve opfyldelse.

Stk. 2. Ved forældelse af hovedfordringen bortfalder også krav på rente og lignende ydelse.”

Reglen medfører, at såfremt hovedfordringen bortfalder som følge af forældelse, bortfalder krav på ”rente og lignende ydelse” tilsvarende.

Det fremgår af ferielovens § 31, stk. 3, at:

”Ved forsinket indbetaling af feriegodtgørelse til FerieKonto skal arbejdsgiveren betale renter heraf på 1,5 pct. pr. påbegyndt måned regnet fra forfaldsdatoen. FerieKonto kan i særlige tilfælde fravige kravet om betaling af renter efter 1. pkt. Forældelseslovens § 23, stk. 2, gælder ikke FerieKontos krav på renter efter 1. pkt.”

Reglerne om accessorisk forældelse finder således ikke anvendelse for renter omfattet denne fordrings-type.

Af gældsinddrivelseslovens § 3 b, stk. 1 fremgår følgende:

”Renter og gebyrer behandles med hensyn til forældelse som selvstændige hovedkrav, efter at restanceinddrivelsesmyndigheden har modtaget dem til inddrivelse, uden at det i forbindelse med overdragelsen er oplyst, hvilket hovedkrav renterne eller gebyrerne vedrører. Er det ved overdragelsen af de i 1. pkt. nævnte renter til restanceinddrivelsesmyndigheden oplyst, at disse renter vedrører et bestemt hovedkrav, lægges dette hovedkrav til grund med hensyn til accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2. Gebyrer, der modtages af restanceinddrivelsesmyndigheden til inddrivelse, anses efter modtagelsen med hensyn til accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2, alene at vedrøre det hovedkrav, som gebyret ved overdragelsen oplyses at være knyttet til.”

Bestemmelsen regulerer hvorledes restanceinddrivelsesmyndigheden skal håndtere forældelse af renter og gebyrer, der oversendes til inddrivelse som en hovedfordring. Det afgørende for anvendelsen af gældsinddrivelseslovens § 3 b er, hvad der er oplyst i forbindelse med overdragelsen af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden:

- Er det ved overdragelsen af en rente eller et gebyr til restanceinddrivelsesmyndigheden oplyst, at renten/gebyret vedrører et bestemt hovedkrav, lægges dette hovedkrav til grund med hensyn til accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2.
- Er det ved overdragelsen af en rente eller et gebyr til restanceinddrivelsesmyndigheden ikke oplyst, at renten/gebyret vedrører et bestemt hovedkrav, behandles renten/gebyret med hensyn til forældelse som et selvstændigt hovedkrav.

Undtagelsen fra den almindelige accessoriske forældelse, som følger af forældelseslovens § 23, stk. 2. betyder, at arbejdsgiverbetalte renter kan overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden uden oplysninger om det oprindelige krav på feriegodtgørelse.

Det vil således være i overensstemmelse med gældende ret og ordlyden i gældsinddrivelseslovens § 3 b, at arbejdsgiverbetalte renter efter ferielovens § 31, stk. 3, sendes til inddrivelse uden relation til hovedfordringer, uagtet at relationen kendes af Feriekonto.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Feltet skal indeholde fordringens beløb (restgæld) på det tidspunkt, hvor fordringen overdrages til inddrivelse.

Beløbet til inddrivelse er ikke nødvendigvis sammenfaldende med den oprindelige hovedstol, idet beløbet til inddrivelse kan være lavere end den oprindelige hovedstol.

I tilfælde af solidarisk hæftelse, hvor flere skyldnere hæfter for den samme fordring på arbejdsgiverbetalte renter, skal den fulde restance for renterne angives og ikke splittes op mellem de solidarisk hæftende skyldnere.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 10.000 kr. Der er afdraget 3.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 7.000 kr.

4.2 Hovedstol

Feltet skal angive fordringens oprindelige pålydende.

Feltet ”Hovedstol” skal udfyldes med den korrekte hovedstol.

Feltet ”Hovedstol” skal udfyldes med et beløb på maksimalt 10.000 kr.

Såfremt beløbet er større end 10.000 kr. sendes fordringen i høring i Høringsportalen. Fordringen afvises således ikke.

Den oprindelige hovedstol er ikke nødvendigvis sammenfaldende med beløbet til inddrivelse, idet den oprindelige hovedstol kan være højere end beløbet til inddrivelse.

Den oprindelige hovedstol må ikke indeholde gebyrer.

I tilfælde af solidarisk hæftelse, hvor flere skyldnere hæfter for den samme fordring på arbejdsgiverbetalte renter, skal den fulde restance for renterne angives og ikke splittes op mellem de solidarisk hæftende skyldnere.

I de tilfælde, hvor skyldner er et I/S, skal det fulde fordringsbeløb (hovedstol) indberettes på både CVR-nr. på interessentskabet samt CPR.nr. eller cvr.nr. på de enkelte interessenter, der også hæfter for fordringen.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 10.000 kr. Der er afdraget 3.000 kr. inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” angive 10.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Denne fordringstype omfatter alene fordringer, der oversendes til inddrivelse. Fordringshaver skal derfor angive fordringsarten ”INDR” for fordringer, der oversendes i denne fordringstype.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer, der sendes til inddrivelse i fordringstypen, skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden REARBFE.

4.5 Beskrivelse

Bemærk at teksten medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Det er aftalt, at Fordringshaver ikke skal udfylde beskrivelsesfeltet for denne fordringstype.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter angivet ”periodens længde”).

Det følger af ferielovens § 31, stk. 3, at renten skal betales pr. påbegyndt måned regnet fra forfaldsdagen på den manglende indbetaling. Et rentekrav anses derfor at udgøre én måned. Det følger dog af feriebekendtgørelsens § 24, 1. pkt., at, FerieKonto før overdragelse til Gældsstyrelsen kan lægge flere krav på renter efter lovens § 31, stk. 3, mod samme arbejdsgiver sammen og kræve betaling som et samlet rentekrav. Et samlet rentekrav kan udgøres af flere måneders renter vedrørende samme hovedkrav, af én måneds rente vedrørende flere forskellige hovedkrav, eller af en kombination heraf. Endvidere er et samlet rentekrav ikke altid udtryk for en månedlig løbende rentetilskrivning, men kan bestå af flere måneders rentekrav lagt sammen inden for en periode på 2 år og 11 måneder. Eksempelvis kan et samlet rentekrav bestå af en månedsrente for januar, april og december.

Da et samlet rentekrav kan indeholde flere måneders rentetilskrivning, og da disse månedlige renter ikke altid er løbende, er det ikke muligt at fastsætte en periodeangivelse, der konkret afspejler fordringens periode.

Parterne har derfor aftalt, at periode start og periode slut skal udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Det fremgår af feriebekendtgørelsens § 24, at:

”FerieKonto kan før overdragelse til Gældsstyrelsen lægge flere krav på renter efter lovens § 31, stk. 3, mod samme arbejdsgiver sammen og kræve betaling som et samlet rentekrav.

Stiftelsestidspunktet for et samlet rentekrav fastsættes som datoen for tilskrivning af det først tilskrevne rentekrav, der indgår i det samlede rentekrav. Forældelsestidspunktet for et samlet rentekrav beregnes på baggrund af forældelseslovens almindelige regler.”

Stiftelsestidspunktet fastsættes på den baggrund som datoen for tilskrivningen af det første tilskrevne rentekrav i der indgår i det samlede rentekrav. Fordringshaver har oplyst, at første rentekrav omfattet denne fordringstype tidligst kan tilskrives fra hovedfordringens forfaldsdato.

Stiftelsesdatoen skal derfor udfyldes med datoen for tilskrivning af det første rentekrav, der indgår i et samlet rentekrav, der overdrages særskilt til inddrivelse.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

I feltet skal anføres den oprindelige forfaldsdato, og det er således ikke meningen, at fordringshaver skal anføre datoen for udløbet af en af fordringshaver indrømmet henstand, hvis det oprindelige forfaldstidspunkt har været udskudt herved.

Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for rentekrav. Uden anden angivelse anses forfaldsdagen for en fordring generelt at være den dag, hvor en fordringshaver tidligst kan kræve betaling for den pågældende fordring, dvs. straks. Forfaldstidspunktet anses derfor at være stiftelsesdatoen. For et samlet rentekrav, vil forfaldstidspunktet være stiftelsesdatoen for det første rentekrav, der indgår i et samlet rentekrav.

Feltet forfaldsdato skal udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidige betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato er sammenfaldende med datoen for det senest tilskrevne rentekrav i det samlede krav.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr., AKR-nr. eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner kan identificeres som den, der skal tilbagebetale rentefordringen.

Feltet identifikation af skyldner udfyldes med CPR-nr. eller CVR/SE-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forældes, hvilket er den dato, hvor forældelsesfristen udløber, det vil sige den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal være indeholdt i feltet, men den forældelsesdato, der gælder, da fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Dette har relevans i tilfælde, hvor forældelsen har været suspenderet eller afbrudt.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i særlovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Endvidere fremgår det af feriebekendtgørelsens § 24, at forældelseslovens almindelige regler finder anvendelse for renterne. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år. Se hertil afsnit 3 om forældelsesregler.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaver kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der

henvises til afsnit 3.1 om forfaldsdato. Feltet forældelsesdato skal derfor som udgangspunkt udfyldes med en dato, der ligger 3 år senere end forfaldsdatoen.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt Fordringshaver var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor Fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Det bemærkes, at reglerne om accessorisk forældelse ikke finder anvendelse for renter omfattet af denne fordringstypen, jf. ferielovens § 31, stk. 3.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse.

Dom og forlig skal kun udfyldes i de tilfælde, hvor fordringens eksistens og størrelse er fastslået, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 1) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 2) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfilter med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for REARBFE (Renter, arbejdsgiverbetalte efter ferielovens § 31, stk. 3)	INDR: Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_5	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Periode start	Fordringen afvises*
R_2_6	Forældelsesdato skal senest ligge 3 år efter Periode start med hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 7.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises

R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises*
R_6_3	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises*
R_6_4		
R_6_15	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises*
R_6_16		
R_6_19	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises*
R_6_20		
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises